

give, har et nøje Kendskab til, hvilke Kornsorter og hvilke Rodfrugtsorter de skal dyrke paa denne eller hin Jord. Jeg tror ikke, at man behøver videnskabelige Kommissioner for at vejlede dem. De har som Regel ogsaa en rigtig Forstaelse af, hvad det er for en Slags Hedejord, de dyrker; Hedejord kan nemlig være meget forskellig. Som det allerede er anført af det ærede Medlem fra Herning, har ikke alene „Hedeselskabet“ men ogsaa „Hedebruget“ udfoldet og udfolder stadig en stor Virksomhed for at vejlede Hedyrkerne paa ethvert Omraade. Dette er min Opfattelse. Jeg har ikke af Udvalget modtaget noget Mandat til at udtale mig hverken for eller imod Bevillingen til en saadan videnskabelig Undersøgelse.

Hvad angaar Aalefangsten ved elektrisk Lys, skal jeg straks indrømme, at jeg ikke har noget synderligt Kendskab dertil teoretisk eller praktisk. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at det Kendskab, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds har til denne Metode, er mere teoretisk end praktisk. Da de store, blanke Aal, naar de har naaet en vis Modenhed, gaar fra det ferske Vand ud i det salte Vand i Slutningen af Sommeren, særlig i August og September Maaned, og videre ud paa det store Hav, og da det er en Kendsgerning, at de aldrig kommer tilbage, er der vel adskilligt, der taler for, at man kan fange det størst mulige Antal, medens Aalen er paa denne Vandring; men om det lader sig gøre ved elektrisk Lys, er et andet Spørgsmaal, og det er vist ret tvivlsomt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at saadanne Forsøg er foretagne, adskillige af dem af Bestyreren for Biologisk Station, Dr. Petersen, som bl. a. har gjort Forsøg i Lille Bælt; senere er der gjort Forsøg med de samme Apparater i Ringkøbing og Nissum Fjord og ogsaa ved København i Opgangen mod Kalveboderne. Resultaterne af disse Forsøg har imidlertid nærmest været negative; efter det Kendskab, jeg har dertil, har de ikke givet det ønskede Resultat. Den eneste Mulighed for at forøge Fangsten skulde være, at man fangede Aalene ved Aaens Udløb i Fjorden eller i Havet. Det er selvfølgelig ikke utroligt, at det kunde lade sig gøre; jeg ved det ikke. Men, som sagt, de Forsøg, der hidtil er gjorte, maa nærmest betragtes som mislykkede.

Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt i Øjeblikket at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Fiskeriet i vore ferske Vande, thi Spørgsmaalet om en Ud-

nyttelse af vore ferske Vande overvejes og undersøges jo af Fiskeriraadet, som netop har den Opgave at udarbejde en samlet Plan over hele den Fremgangsmaade, der her bør følges. Dette Raad er sammensat saavel af Videnskabsmænd som af Fiskere, og naar disse ikke hidtil har kunnet fremkomme med nogen Plan, skyldes det for en stor Del Krigen; de internationale Havundersøgelser er nemlig standsede, og derfor kan Fiskeriraadet ikke vide, hvilken Rækkevidde hele Spørgsmaalet kan faa. I Samraadet er særlig nævnt Statens ferske Vande, men skal vi indføre en rationel Drift i vore ferske Vande, tror jeg, at hele vor Lovgivning paa det Omraade maa laves om; saa maa Lodsejerretten berøres Lodsejerne, og det gaar jeg ud fra, at der ikke kan være Tale om. Det vilde være ganske umuligt, uretfærdigt. Man kan naturligvis eksperimentere i Statens Vande, naar man vil ofre Pengene, men hvad er Statens Vande? Det er jeg i hvert Fald ikke klar over. Vore ferske Vandløb, vore Aaer, er i hvert Fald ikke Statens Vande, thi der har Lodsejerne Ret, hver ud for sin Grund. Staten ejer ganske vist nogle Søer, men det er vist ikke mange, over hvilke den har Eneret, for ved de fleste af de Søer, der betyder noget — det er i hvert Fald Tilfældet med Silkeborg-Søerne —, har Staten kun Ejendomsret ved den ene Side, medens de private Lodsejere har den ved den anden Side. Det er derfor ikke let at afgøre, hvor Staten egentlig har Vande. Jeg tror altsaa ikke, det vil være rigtigt nu at nedsætte en Kommission angaaende disse Spørgsmaal; vi maa vente, til vi ser, hvilken Plan det nedsatte Fiskeriraad fremkommer med.

Vilhelm Rasmussen: Jeg kan ikke andet end beklage de Udtalelser, den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) nu fremsatte. Det er meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at de Forsøg, der blev anstillet i Lille Bælt med Hensyn til at standse Aalene ved elektrisk Lys — man skal ikke fange dem ved elektrisk Lys —, ikke blev ført til Ende, men Forsøgslederen, Dr. Petersen, har Gang paa Gang erklæret overfor mig, at dette ikke er at opfatte saaledes, at man derved har erkendt, at Aalen ikke standser, naar den møder Lys, men Grunden til, at Forsøgene ikke lykkedes, var den ganske simple, at Vindretningen var ugunstig for Forsøgene, og da Dr. Petersen saa vilde fortsætte dem ved en anden Vindretning, blev der